

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۳/۰۷/۲۰

محب الله زغم

د خبرو ماهیت

د طالبانو حکومت و. ټول هلکان مجبور وو، چې هر سهار جوماتونو ته ولاړ شي، سبق ووايي. يوه ورځ ملا له يوه اوه اته کلن هلك څخه پوښتنه وکړه: اودس څنگه کېږي؟

هلك وويل: اول استنجا کوو، بيا مو لاسونه په صابون باندې مينځو...

ملا پر هلك د لښتې وار وکړ: دا خبره چا درته کړې ده؟

هلك په ژرغوني غږ وويل: پلار مې.

ملا نورو هلکان ته مخ وړاوه، وپي ويل: دې ته بدعت وايي. په دين کې نوې خبرې رايستل ناروا دي.

***

اسلام دين پر پاکوالي ډېر زيات ټينگار کړی، ان نظافت يې د ايمان برخه گڼلې ده، مانا دا چې که څوک پاکوالي ته پام نه کوي ايمان به يې نيمگړی شي. د هند براعظمکې تاريخ پوه ډاکټر مبارک علي په يوه مقاله کې ليکلي دي، چې پخوا به عيسوي ملايانو نظافت له شهوت سره تړلی گاڼه، دوی ته پاکي د عیاشۍ نښه وه. دوی ويل، څوک چې تقوا لري، بايد خیرن وگرځي.

مبارک علي وايي، چې عيسوي بزگران به په ټول عمر کې درې واري لمبېدل، د زېږېدو پر وخت، د واده پر شپه او پس له مرگه يعني د ميت غسل؛ خو کله چې عيسويان د صليبي جنگونو په زور فلسطين ته راغلل، عرب مسلمانان يې وليدل، چې ډېر پاک گرځي. وروسته بيا په دوی کې هم ځان مينځل رواج شول.

د طالبانو په واکمنۍ کې به امر بالمعروف والا هغه کسان نيول چې ويښته به يې اوږده وو؛ خو که دغه کسان خیرن وو، نو څه به يې نه ورته ويل.

اسلامي ارشاداتو ته په پام سره زه ويلي شو، چې که د رسول الله (ص) د ژوند پر مهال صابون جوړ شوی وای؛ نو هغه مبارک به خامخا خپل امت د صابون استعمال ته هڅاوه؛ ځکه چې په خالي اوبو بدن نه پاکېږي، که ظاهراً پاک هم شي؛ خو میکروبونه يې له منځه نه ځي.

***

د پاڼو شمېره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليږلو مخکې په خیر و لولئ

بل خای نبي کریم فرمایلي دي، چي د مسلمانانو پایڅي باید تر بننگرو پورته وي. د دې خبرې دلیل دا و، چي هغه مهال به د متکبرو خلکو پایڅي اوردې وي. زموږ پیغمبر غوښتل، چي مسلمانان له تکبره لرې وگرځي؛ ځکه خو یې داسې امر کړی و.

موږ ولیدل چي د تنظیمي جگړو پر مهال به خورا مغرور و فاسد توپکوال به بډ وهلې پایڅي گرځېدل. دوی به خپلې پایڅي ان تر زنگانه پورې بډ وهلې؛ خو په داسې تکبر به روان وو، چي ته وا د اسمان او د ځمکې واک به د دوی په لاس کې و. دا هغه کسان وو، چي د مسلمانانو په سر، مال او ناموس نه وو بند. هر څه چي به شیطان ورته ویل، هماغه به یې کړل. په دې وخت کې بډو هلې پایڅي د تکبر نڅبنه وه، نه د خاکساری او تواضع. څه فکر کوئ، که حضرت محمد (ص) دغه جگړه ماران لیدلي وای، بیا به یې هم دا خبره کوله چي ((پایڅي مو بډ ووهئ))؟

زموږ اکثرې اسلامي چارې هماغه دي چي پخوا به مشرکانو کولې. څنگه چي اوس موږ د حج لپاره احرام ترو، سر خړیوو، د کعبې طواف کوو، د صفا او مروې تر منځ منډې وهو او قرباني کوو، پخوا به عین کارونه مشرکانو هم کول؛ خو هغه مهال دغه چارې د خدای لپاره نه؛ بلکې د بتانو لپاره کېدې.

موږ تل د مسایلو ظاهر ته گورو، نه د هغو ماهیت او مفهوم ته؛ ځکه خو زاړه پال او دودپال پاتي شوي یو. پر دې فکر نه کوو چي دغه خبره ولې شوې ده؟ موږ هر نوي شي ته د شک په سترگه گورو، بدعت ورته وایو، حال دا چي اکثر نوي شيان د پخوانو شيانو تعدیل شوي او اصلاح شوي بڼې دي، چي د وخت له غوښتنو سره سم عیار شوي دي.